

Vize při kandidatuře na předsedu Českého helsinského výboru

Vážené členky a vážení členové Českého helsinského výboru, vážená paní ředitelko, před časem jsem byl osloven ohledně kandidatury na předsedu ČHV. Tohoto oslovení si velmi vážím, a proto jsem jej přijal.

Téma lidských práv, kterému se Helsinský výbor věnuje již od svého vzniku, pokládám osobně za velice důležité – a také pozoruji ztrátu důrazu na lidská práva v české společnosti v posledním desetiletí. Odráží se to i v institucích, jež se mají touto problematikou zabývat – jako příklad mohou sloužit názory současného českého ombudsmana, který přes svou funkci v podstatě myšlenku lidských práv pro všechny neuznává. Proto je o to významnější činnost těch organizací, které se věnují konkrétním lidem a konkrétním situacím, při nichž dochází k ukřacování jejich práv. Česko(slovenský) helsinský výbor za 33 let své existence udělal na poli lidských práv velkou práci. Vždy to bylo díky lidem, kteří se jim věnovali. Alespoň některé z nich (Jiřího Hájka, Libuši Šilhánovou, Václava Malého, Annu Šabatovou, Václava Pavlíčka, Táňu Fischerovou, Lucii Rybovou) a dosavadní činnost ČHV připomenu v obsáhlém sborníku „*Svobodní a sobě rovní, Historie, současnost a poslání Českého helsinského výboru*“, který vyjde letos na jaře v nakladatelství EMAN.

ČHV je jedinečný svou kontinuitou od doby hluboké totality až po současnost. Během této dlouhé doby prožil jako organizace značnou redukci, zachoval si však část původně obřího morálního kreditu. Několik let jsem členem předsednictva ČHV - tehdy jsem přijal kandidaturu kvůli aktivitám ČHV ve prospěch lidí omezených na svobodě a jejich rodin.

Jaký vidím svůj možný přínos jako předsedy ČHV? Jeden rozměr je soustavná práce a spolupráce na cílech, které si vytkne předsednictvo, v němž je předseda jen jedním členem. V rámci předsednictva totiž každý zastupuje určitý okruh velmi širokého pole lidských práv, v němž se dobře vyzná. Této práci se chci pilně věnovat v rámci svých časových možností - ve prospěch ČHV mohu věnovat přibližně 10-15 hodin měsíčně. Jako určitou výhodu vidím také umístění sídla ČHV mezi mým bydlištěm (Praha-Zbraslav) a pracovním farářem pro menšiny (Praha 1, Jungmannova ul.). Umožní mi to – v lepších dobách po překonání koronaviru – více komunikovat osobními návštěvami, což je často podstatně efektivnější.

Ze své funkce bych rád také přispěl k tomu, aby se ČHV více veřejně vyslovoval k situacím některých menšin a k porušování lidských práv u nás. Jak jsem již zmínil, uznání důležitosti lidských práv ve společnosti spíše klesá, také kvůli postoji některých významných politiků. Proto je třeba i v nepříznivé situaci veřejně držet pozice.

Ze svého životopisu zde přiblížím některé relevantní informace. V současnosti pracuji na celý úvazek jako evangelický farář pro humanitární záležitosti, menšiny a lidi společensky vyloučené. Soustředím se přitom na pomoc lidem a skupinám, kteří u nás prožívají diskriminaci, nezávisle na církevní a náboženské příslušnosti (či nepříslušnosti). Konkrétně jsem v kontaktu s jednotlivci i některými organizacemi zastupujícími Romy, muslimy a lidi s odlišnou sexuální orientací. Ze své pozice se však zastávám i dalších skupin, které zažívají ohrožení, diskriminaci či pronásledování. Často má tato podpora formu různých akcí: V době protiromských a protimuslimských pochodů jsem organizoval shromáždění na jejich podporu. Roku 2011 jsem založil sbírku „*Vánoční krabice od bot*“, která se postupem času proměnila v největší předvánoční sbírku v ČR. V roce 2015 jsem při tzv. uprchlické krizi pomáhal uprchlíkům v našich detenčních zařízeních. V poslední době jsem pořádal například shromáždění na podporu čínských křesťanů, kteří u nás požádali o azyl. Na tomto shromáždění promluvila také naše zesnulá předsedkyně Táňa Fischerová. Jindy jsem se společně s naší ředitelkou Lucií Rybovou účastnil setkání na podporu hnutí Falun Gong, tvrdě pronásledovaného v Číně. Letošní Vánoce jsem v Praze pořádal také běloruskou vánoční bohoslužbu, která měla jako projev solidarity ozvuk i v Bělorusku. V Českobratrské církvi evangelické, v níž jsem farářem, jsem členem komise pro lidská práva. Ve spolupráci s Robertem Řehákem, zmocněncem Ministerstva zahraničí pro holocaust, mezináboženský dialog a svobodu vyznání, organizuji on-line mezináboženské křesťansko-židovsko-muslimské diskuse. Kromě českého prostředí se orientuji také v německém a izraelském – v Německu jsem členem výboru studijní organizace *Studium in Israel* a v Izraeli členem *Interfaith Association*.

Z cizích jazyků se nejlépe dorozumím německy a hebrejsky, hůře anglicky a rusky, částečně ještě komunikuji romsky (při romsko-českých bohoslužbách). Pasivně ovládám novozákonní řečtinu a latinu.

Vážené členky a vážení členové Českého helsinského výboru, srdečně Vás zdravím a přeji Vám vše dobré!

Mgr. Mikuláš Vymětal ThD.